

Objavte svoje vnútorné volanie

Keď som bol dieťa, otec mi povedal niečo, na čo nikdy nezabudnem: „Synak, keď si sa narodil, plakal si a svet sa radoval. Ži tak, že keď budeš umierať, svet bude plakať a ty sa budeš radovať.“ Žijeme v časoch, keď sme zabudli, o čom je život. Vieme, ako pristáť na Mesiaci, ale máme problém prejsť cez ulicu a zoznámiť sa s novým susedom. Dokážeme odpáliť raketovú strelu cez polovicu zemegule, aby zasiahla cieľ s absolútnou presnosťou, ale máme problém dodržať dohodnutý termín, keď treba ísť s deťmi do knižnice. Používame e-maily, faxy a digitálne telefóny, aby sme zostali v spojení, a napriek tomu žijeme v časoch, keď ľudia začínajú byť historicky najviac odcudzení. Stratili sme kontakt s vlastnou ľudskosťou. Chýba nám kontakt so zmyslom života. Prestali sme sa zaoberať tým, na čom najviac záleží.

Začínate čítať túto knihu a ja sa vás úctivo pýtam: Kto zaplače, keď zomriete? Koľko životov ovplyvníte, kým budete mať tú výsadu kráčať po tejto planéte? Aký vplyv bude mať váš život na generácie, ktoré prídu po vás? A aký odkaz po sebe zanecháte, keď naposledy vydýchnete? Jedna z lekcí, ktorú som sa naučil vo svojom živote,

je, že ak sa nezaobráte vlastným životom, ak ho neriadite, obyčajne riadi život vás. Z dní sú týždne, z týždňov mesiace a z mesiacov roky. Onedlho je po všetkom a vám nezostane nič okrem srdca naplneného ľútosťou nad životom prežitým iba spoločne. Georgea Bernarda Shawa sa na smrteľnej posteli opýtali: „Čo by ste urobili, keby ste mohli prežiť svoj život znova?“ Zamyslel sa a s hlbokým povzdychom odvetil: „Rád by som bol človekom, ktorým som mohol byť, ale nikdy som sa ním nestal.“

Túto knihu som napísal preto, aby sa to vám nikdy nestalo.

Ako profesionálny rečník trávim veľkú časť svojho pracovného života prednáškami na konferenciách po celej Severnej Amerike, cestovaním z miesta na miesto, oboznamovaním mnohých rôznych ľudí s mojimi názormi na vodcovstvo v biznise a v živote. Hoci sa vydali rôznymi životnými cestami, ich otázky sa vždy sústreďujú na to isté: Ako môžem dať svojmu životu hlbší zmysel? Ako môžem prostredníctvom svojej práce dosiahnuť trvalý prínos? Ako všetko zjednodušiť tak, aby som sa dokázal tešiť zo svojej životnej cesty, kým nebude príliš neskoro? Moja odpoveď sa vždy začína rovnako: Objavte svoje vnútorné volanie. Verím, že každý z nás má určité nadanie, ktoré čaká, kým ho využijeme na nejaký ušľachtilý cieľ. Všetci sme tu z nejakého jedinečného dôvodu, pre čosi šľachetné, čo umožní, aby sa prejavil náš najvyšší ľudský potenciál, čím zase my obohatíme životy ľudí okolo nás. Nemusíte dať výpoveď v práci, aby ste objavili svoje vnútorné volanie. Stačí vnieť do svojej práce viac zo seba a sústrediť sa na to, čo vám ide najlepšie. Prestaňte čakať, kým iní ľudia urobia to, po čom túžite vy. Ako poznamenal Máhatmá Gándhí: „Buďte zmenou, ktorú si najviac želáte vidieť okolo seba.“ Len čo to urobíte, váš život sa zmení.

Každý deň buďte milí na niekoho cudzieho

Aldous Huxley sa na smrteľnej posteli zamyslel nad svojimi celoživotnými skúsenosťami a potom ich zhrnul piatimi slovami: „Budme jeden k druhému vlúdnejší.“ Až príliš často veríme, že kvôli skutočne naplnenému životu musíme vykonať niečo veľké, podať obrovský výkon, ktorým sa dostaneme na titulky časopisov a novín. Nič však nie je vzdialenejšie od pravdy. Zmysluplný život vytvára rad každodenných činov, ktoré sú prejavmi slušnosti a prívetivosti, tie sa počas života sčítajú a, paradoxne, vytvárajú niečo skutočne veľké. Každý, kto vám vstúpi do života, vás má niečo naučiť. Každá osoba, ktorú stretnete v jednotlivých momentoch dňa, predstavuje príležitosť, ako preukázať trochu viac súcitu a zdvorilosti, ktoré charakterizujú vašu ľudskosť. Prečo nezačať byť takým človekom každý deň a robiť všetko pre to, aby ste obohatili svet okolo seba?

Myslím si, že ak sa vám podarí rozosmiať hoci len jediného človeka alebo zlepšiť náladu čo i len jednému neznámemu, váš deň stál za to. Vlúdnosť je jednoducho nájom, ktorý musíme platiť za priestor, ktorý zaberáme na tejto planéte.

Buďte tvorivejší v spôsoboch, akými prejavujete spolupatričnosť s neznámymi. Zaplaťte mýtnu za auto za vami, uvoľnite miesto na sedenie v metre niekomu, kto to potrebuje, pozdravte sa prvý – to sú skvelé spôsoby, ako začať.

Nedávno som dostal list od čitateľky knihy *Mních, ktorý predal svoje Ferrari* zo štátu Washington. „Ľuďom, ktorí mi pomohli na mojej duchovnej ceste, obvykle poskytnem príspevok,“ napísala. „Prosím, prijmite priložený šek na sto dolárov s mojím požehnaním a vďačnosťou.“

Na jej veľkorysý skutok som reagoval zaslaním svojich audio-programov, aby sa hodnota jej daru vrátila. Jej gesto bolo skvelým príkladom, aké je dôležité dávať úprimne a zo srdca.

Nestrácajte zo zreteľa, čo je dôležité

Spomínam si na jeden starý príbeh, v ktorom priviezli ťažko chorého muža do nemocničnej izby, kde na posteli pri okne oddychoval ďalší pacient. Onedlho sa spriatelili a muž, ktorý mal výhľad cez okno, celé hodiny obveseľoval svojho spoločníka pripútaného na lôžko živým opisom vonkajšieho sveta. Niekedy rozprával o kráse stromov v parku oproti nemocnici a listoch tancujúcich vo vetre. Inokedy zabával svojho priateľa tým, že krok za krokom napodobňoval gestá a pohyby ľudí na ceste do nemocnice. Lenže ako čas bežal, v mužovi pripútanom na lôžko narastala frustrácia, že nemôže sám pozorovať veci, ktoré mu priateľ opisoval. Pociťil k nemu odpor, ktorý nakoniec prerástol do silnej nenávisti.

Raz v noci, počas obzvlášť ťažkého záchvatu kašľa, pacient pri okne prestal dýchať. Namiesto toho, aby stisol tlačidlo a privolať pomoc, druhý muž sa rozhodol, že neurobí nič. Nasledujúce ráno vyhlásili pacienta, ktorý svojmu priateľovi priniesol opisovaním diania za oknom toľko potešenia, za mŕtveho a odviezli ho z nemocničnej izby. Druhý muž rýchlo požiadal, aby ho preložili na posteľ pri okne. Službukonajúca sestra mu vyhovela. Ale pohľad

z okna ním otriasol: uvidel holú tehlovú stenu. Jeho spolubývajúci dokázal vykúziť všetky tie úžasné opisy len vo svojej predstavivosti ako láskyplné gesto k svojmu spoluležiacemu, aby mu spríjemnil ťažké chvíle. Robil to z nesebeckej lásky.

Keď si spomeniem na tento príbeh, vždy si uvedomím, čo je dôležité. Žiť šťastnejšie a naplnenejšie životy. Keď sa ocitneme v ťažkej situácii, musíme posúvať svoj pohľad na veci a neustále sa sami seba pýtať: „Existuje múdrejší, osvietenejší spôsob, ako vnímať túto zdanlivo negatívnu situáciu?“

Stephen Hawking, jeden z najvýznamnejších fyzikov vôbec, vraj povedal, že žijeme na malej planéte veľmi priemernej hviezdy, ktorá sa nachádza v jednej zo státisícov miliónov galaxií. Čo tak upraviť si pohľad na veci z tejto perspektívy? Sú vaše problémy skutočne také veľké, keď si uvedomíte túto informáciu? Sú problémy, ktoré ste zažili alebo ktorým čelíte teraz, skutočne také vážne, za aké ste ich považovali?

Na tejto planéte žijeme len krátko. Vo všeobecnom poriadku vecí sú naše životy iba malými stopami na plátne večnosti. Buďte múdri, užite si cestu a vychutnajte si svoje kroky.

Praktizujte prísnu lásku

To, čo spája úspešný a zmysluplný život, je sebadisciplína. Disciplína vám umožní robiť všetky veci, ktoré v hĺbke svojho srdca cítite, že by ste mali urobiť, ale nikdy sa vám nechce. Bez sebadisciplíny si nestanovíte jasné ciele, nedokážete efektívne narábať s časom, nesprávate sa dobre k ľuďom, neprekonáte ťažké časy, nebudete sa starať o svoje zdravie a nebudete myslieť pozitívne.

Návyk sebadisciplíny nazývam prísna láska, lebo byť na seba prísny je veľmi láskyplné gesto. Keď budete na seba prísni, začnete žiť cieľavedomejšie, viac podľa vlastných predstáv, než iba reagovaním na život ako list na vodnej hladine, ktorý unáša riečny prúd.

Ako učím účastníkov na jednom zo svojich seminárov – čím ste na seba prísnejší, tým príjemnejší bude na vás život. Kvalitu vášho života napokon vytvára kvalita vašich volieb a rozhodnutí týkajúcich sa či už kariéry, ktorú si zvolíte, kníh, ktoré čítate, hodiny, kedy ráno vstávate, alebo myšlienok, ktoré vám počas dňa napadnú. Ak neustále cvičíte svoju vôľu tým, že robíte rozhodnutia, o ktorých viete, že sú správne (a nie ľahké), nadobúdate opätovnú kontrolu nad svojím životom.

Ľudia, ktorí sú úspešní a cítia sa naplnení, netrávia svoj čas tým, čo im najviac vyhovuje a čo je pre nich najpohodlnejšie. Majú

guráž načúvať svojmu srdcu a uskutočniť múdre rozhodnutie. Práve tento zvyk z nich robí výnimočných ľudí.

„Úspešný človek obvykle robí veci, ktoré neúspešný nerobí rád,“ poznamenal esejista a mysliteľ E. M. Gray. „Ani oni ich nutne nerobia radi. Ale ich odpor je podriadený sile ich zámeru.“ Aj spisovateľ 19. storočia Thomas Henry Huxley došiel k podobnému záveru, keď poznamenal: „Možno najhodnotnejším výsledkom všetkého vzdelania je schopnosť donútiť sa urobiť to, čo treba, vtedy, keď je to potrebné, či sa vám to páči, alebo nie.“ A Aristoteles túto múdrosť potvrdil inými slovami: „Všetko, čo sa učíme robiť, sa učíme tým, že to robíme: napríklad z mužov sa stávajú murári tým, že murujú, a harfisti tým, že hrajú na harfe. Rovnakým spôsobom sa tým, že konáme správne, stávame správnymi ľuďmi; tým, že konáme uvážene, stávame sa uváženejšími; a tým, že konáme udatne, stávame sa statočnými.“